

allerede er til stede og der så pludselig kommer en privat, der også vil være der – så er jeg lige ved at sige, at det må de selv om, for så kender de forholdene – men at problemet naturligvis er dér, hvor de private kom først, og hvor oplysningsforbundene senere kommer til. Så er der et problem, og det synes jeg vi skal koncentrere os om. Jeg ved godt, at undervisningsministeren også har været inde på disse tanker, men er nået til den konklusion, at det ikke er praktisk muligt at gøre noget ved det.

Jeg har altså en anden opfattelse, nemlig at det er praktisk muligt, og derfor håber jeg, at vi under udvalgsarbejdet kan få forhandlet og gennemarbejdet det sådan, at vi finder en løsning på dette problem – jeg vil i min ordførertale senere give et enkelt bud på løsningen: Man kunne f.eks. sige, at i de områder, hvor de private var der først, kunne man pålægge oplysningsforbundet at bruge de private som entreprenører. Det var måske én model, men der kunne også være andre modeller.

Men vi skal lade være med tale os fra hinanden her med påstande om, at der ikke er nogen problemer, eller at vi simpelt hen ikke vil se på dem. Selvfølgelig skal vi i udvalget gennemarbejde disse ting.

Til sidst vil jeg lige tillade mig at foregribe det næste spørgsmål, og det næste spørgsmål vil selvfølgelig blive: Hvordan i alverden kan en regeringspartiordfører stille sig op og sige det, han siger her, for han må jo stå bag forslaget? Dertil vil jeg sige, at jeg på et meget tidligt tidspunkt har meddelt undervisningsministeren, at vi havde nogle indvendinger på dette område. Men der er så mange gode ting i dette lovforslag, at der ikke er nogen grund til, at loven skal forsinkes på grund af, at undervisningsministeren og jeg er uenige om, hvorvidt der er en praktisk løsning eller ej. Det har man folketingsudvalget til.

Så selvfølgelig støtter vi som regeringsparti lovforslaget, men mener altså, at dette område er et område, som der skal graves meget i under udvalgsarbejdet. Og der skal findes en løsning!

Men lad nu være med at stille det op, som om der er regeringskrise! Regeringen går ikke af på grund af folkeoplysningen.

(Kort bemærkning).

Peder Sass (S):

Loven har en lang kultur bag sig. Det er jo en helt klar tradition, at folkedans naturligvis også hører hjemme sammen med de aktiviteter, som

finder sted i store dele af vores idrætsverden. Derfor er dette her helt klart et område, som naturligt hører hjemme som en del af aktiviteterne inden for idrætsverdenen. Og sportsdanser hører også som en helt naturlig ting hjemme inden for et af vore største idrætsforbund. Dette er altså et område, hvor der løbende vil være en kulturel udvikling, og derfor må man sige, at det, vi kan komme ud på, godt kunne begynde at ligne et glat dansegulv, hvor det er således, at hvis vi begynder at lave indskrænkninger – for ikke at sige: direkte begynder at afvikle den folkeoplysningslov, som vi alle sammen har brystet os med er verdens bedste – så kan det næste jo blive, at den styrketræning, der i dag finder sted i idrætsforeningerne, og som er en del af forudsætningen for idrætsforeningernes udvikling og for, at de kan skabe idrætsudøvere på et rimelig højt nationalt niveau, altså heller ikke længere må finde sted dér, fordi den er forbeholdt de private motionscentre og det kun er dem, der kan give denne styrketræning.

Og sådan kan man køre videre: Der findes også en kommunal musikundervisning, og her vil det måske ske næste gang.

Der er altså også private musikundervisere, og det vil sige, at man igen glider på det glatte dansegulv og siger, at nu bliver det altså også forbudt at have kommunale musikskoler. Vi er altså i gang med en udvikling for øjeblikket, som er negativ, og som kan skade det, som vi egentlig er så glade for at have.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Lad mig indlede med at sige til CD's ordfører, hr. Peter Duetoft, at jeg er helt enig i de bemærkninger, som hr. Peter Duetoft kom med, om, at det ikke var meningen, at vi på dette område skulle tale os fra hinanden, og jeg beklager da, hvis jeg har været med til det, for jeg er stadig indstillet på – det er Det Konservative Folkeparti også – at vi skal have en folkeoplysningslov, og at vi har brug for den.

Jeg kan så i den forbindelse til både til hr. Peder Sass og hr. Bruno Jerup sige, at hvis jeg skal prøve på, og det er i en helt uprioriteret rækkefølge, at nævne nogle af de ting, som for mig og Det Konservative Folkeparti selvfølgelig skal ligge i en folkeoplysningslov, så er det alle de foredragsrækker og alle de foredragsserier, vi ser, så er det spørgsmålet om aktiviteterne for børn og unge, det er spørgsmålet om idræt, det er dansk sprog, kultur, litteratur, historie, det er